

Abstrakt

Diplomová práce představuje autobiograficky laděné prózy moderního čínského spisovatele Xiao Qiana (1910–1999), které jsou inspirovány Pekingem či v nichž je Peking tematizován nebo reprezentován. Relevantní povídky z třicátých let a esejistické prózy z osmdesátých a devadesátých let dvacátého století jsou zasazeny do kontextu autorova života a díla. Jádrem práce je představení jazykové a literární reprezentace města a způsobů konstruování specifické identity literárního prostoru. Propojujícím motivem všech diskutovaných děl je motiv života v *hutongzích*, v typických pekingských uličkách, během dvacátých a třicátých let 20. století. S líčením života v *hutongzích*, ke kterému autora vázalo silné emocionální pouto, se pojí několik motivů, s nimiž Xiao Qian ve svých prózách opakovaně pracuje. Jedná se například o místní pochutiny, pekingský dialekt, pouliční prodejce, dětské hry nebo místní zvyky a svátky. Právě tyto motivy jsou v práci zevrubně představeny. Práce v neposlední řadě upozorňuje také na kritický tón některých próz, zejména próz esejistické povahy z osmdesátých a devadesátých let, ve kterých se Xiao Qian vypořádává s mnohdy překotnou modernizací města.